

„Gazeta Lwowska“
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3ej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt urzędowych i
niedzieli. Co sobota wycho-
dzi „Dodatek Tygodowy“.
Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Miejscowa na rok 12 złr.,
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuły nadesłane od jednego
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżyłość sępiowa od każdej
inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) od-
biera Administracja Gazety
Lwowskiej. Numer pojedy-
ńczy w Expedycji Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacje wolne
od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 28.

Piątek 5. Lutego 1869.

Rok wydania 59.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Berlin, 4. lutego. „Kreuzztg.“ donosi, że rząd pruski otrzymał od rządu jednego z przyjaźnych wielkich mocarstw uwiadomienie o zagrożeniu życia hr. Bismarka. Jakiś student hanowerski ma sobie mieć polecenie wykonanie zamachu.

Paryż, 4. lutego. Według telegramu z Aten otrzymali Zaimis i Deligeorgis polecenie utworzenia nowego gabinetu.

Ateny, 4. lutego. Gabinet Bulgaris'a otrzymał stanowczą dymisyę. Król zdecydowany jest przyjąć deklarację konferencji. Rozruchy uliczne zamierzają zachwiać decyzję Króla i skłonić go do powołania Bulgarisa na powrót.

Część urzędowa.

Jego c. i kr. Mość najwyższem postanowieniem z d. 1. b. m. raczył najmiłościwiej mianować Antoniego Stonowskiego starostę powiatowego w Galicyi i Dra. Jana Maldoner naczelnika powiatowego w Tyrolu, posiadającego tytuł i charakter sekretarza ministeryalnego, sekretarzami ministeryalnemi pierwszej klasy, Jerzego br. Haller Hallerstein koncipistę ministeryalnego posiadającego tytuł i charakter sekretarza ministeryalnego, z pozostawieniem wyższ. charakteru służbowego, Adolfa Eisenreich koncipistę minist., Hugona Cron, sekretarza namiestnictwa czeskiego, tudzież Wilhelma Reder i Dra. Wiktora Pozzi koncipistów ministeryalnych, sekretarzami ministeryalnemi drugiej klasy w ministerstwie spraw wewnętrznych, a Wincentemu Göhlert koncipiście ministeryalnemu i Emilowi Maczak Ottenburg komisarzowi komitatowemu urzędującemu w ministerstwie spraw wewnętrznych nadał tytuł sekretarzów ministeryalnych z uwolnieniem od tax.

Część nieurzędowa.

„Czas“ podaje następującą korespondencję z Wiednia: Podkomisya wydziału konstytucyjnego, która nad wnioskiem delegacyi naszej obradować miała, odbyła dziś posiedzenie, i po długich rozprawach następujące powzięła uchwały:

1. Wszystkimi głosami przeciw głosowi Dra. Ziemiałkowskiego postanowiono, że podług obecnych ustaw rząd nie jest obowiązany udzielać wniosków sejmowych Radzie państwa do konstytucyjnego traktowania.

2. Podkomisya zavezwie rząd, aby wniosek Sejmu galicyjskiego udzielił wydziałowi. Jeżeli rząd oświadczy, że nie ma nic przeciw temu, a wniosek wydziałowi udzieli, wtedy wydział konstytucyjny w izbie następujący postawi wniosek:

a) Izba przekazuje udzielany wydziałowi akt, dotyczący wniosku uchwalonego przez Sejm galicyjski na posiedzeniu z dn. 24. września r. z. na podstawie §. 19. ordynacyi krajowej, temuż wydziałowi konstytucyjnemu z poleceniem, aby o treści aktu tego zdał sprawę i odpowiedni stawił wnioski.

b) Ponieważ w skutek tego wniosek Dra. Ziemiałkowskiego stał się zbyt czynnym, izba nad nim przechodzi do porządku dziennego.

Gdyby atoli rząd rezolucyi wydziałowi udzielić nie chciał, natenczas podkomisya starać się będzie wynaleźć inny sposób załatwienia wniosku Ziemiałkowskiego.

W skutku ugody kroacko-węgierskiej i zaprowadzenia ministerstwa kroackiego w Peszcie zbytecznym się stało zatrzymanie na dal kroackiej kancelaryi nadwornej w Wiedniu. Władza ta, która od czasu zaprowadzenia ministerstwa węgierskiego miała podrzędne znaczenie, została teraz rozwiązana na mocy pisma odrębnego Najjaśn. Pana z dn. 28. z. m. do przewodniczącego tej władzy centralnej. Fml

br. Kussevics został od swojej posady uwolniony i przeniesiony w stan rozporządzalności.

O debacie w pruskiej izbie deputowanych nad wnioskiem względem zasekwestrowania majątku elektora heskiego, pisze „Allg. Ztg.“: Wniosek komisji względem zasekwestrowania majątku elektora heskiego, zgodny zupełnie z uchwałą względem Hanoweru, przyjęty został przez izbę deputowanych prawie tą samą większością głosów, co dniem przedtem ustawa względem konfiskaty prywatnego majątku Króla Jerzego. Że tu nie szło o sekwestr czasowy, lecz o konfiskatę na zawsze, potwierdził to dep. Waldeck, członek najwyższego trybunału, mówiąc, że fakt został dokonany i że w tej izbie nigdy podnoszonym nie będzie, chociażby nastąpiły inne wybory i cokolwiekby zaszło. Hr. Bismarek nie zaprzeczył temu zdaniu przyjętemu z hucznymi oklaskami, a nawet „Kreuz Ztg.“ wyraża zupełne zadowolenie z tego rezultatu. Większa część deputowanych hanowerskich, którzy dniem przed tem biernie się zachowywali, głosowała za konfiskatą, którą też i deputowani hescy uprawili swojemi wotami. Oprócz hrabiego Bismarka i referenta p. Kent przemawiali za wnioskiem komisji tylko dep. Braun z Wiesbaden i Dr. Wehrenpennig. Pierwszy oświadczył, że tu nie trzeba się oglądać ani na dawne a już nieistniejące prawo związkowe ani na prawo prywatne, ponieważ idzie tu o bezpieczeństwo całego narodu. Nie zaprzecza, że konfiskata jest czynem gwałtu, ale któryż naród osiągnął bez gwałtu zjednoczenie polityczne? Woli, że krzywda spotyka elektora heskiego niżby miała dotknąć Prusy lub Niemcy. Kto podziela jego przekonanie co do solidarności między dworem w Hietzing a Pragą, będzie głosował za przedłożeniem. Hrabia Bismark nie może pozwolić aby pojęcie potrzeb państwa brano w tem znaczeniu co zamach. Pokój któremu towarzyszy ciągła obawa, że lada chwila przerwany być może, jest szkodliwszym niż wojna. Z tego względu nie uwiodą go wywody prawnicze. Rząd winien starać się o zabezpieczenie pokoju. Pokój był zagrożonym chociaż może tylko skutkiem nieporozumień. Zmiana ministerstwa w księstwach naddunajskich polepszyła stosunki. Inne wypadki zwróciły gdzieindziej uwagę, ale widzieliśmy do jakiego stopnia oczerniano pokojową naszą politykę, do jakiego stopnia wierzone tym oszczerstwom. W dalszym ciągu mowy hr. Bismark mówił o szkodliwych dla Niemiec zabiegach króla hanowerskiego i elektora heskiego. Mowę kanclerza przyjęto oklaskami. Ze strony opozycyi przemawiali deput. heski Herrlein i katolik Malinkrodt. Ten ostatni utrzymywał, że elektor wiernie dotrzymał traktatu i nie uczynił coby uprawniało izbę do takiego przeciw niemu postępowania.

Według pruskiej ministeryalnej „Prov. Corr.“ parlament północno-niemieckiego związku ma być zwołany w pierwszych dniach marca. Jak inne dzienniki dodają, w urzędzie kanclerstwa związkowego mają nadzieję, że parlament będzie mógł jeszcze przed Wielkanocą powziąć uchwałę względem budżetu izby i załatwić w komisjach niektóre organiczne przedłożenia. Zaraz po świętach mogłyby się rozpocząć obrady plenarne nad temi przedłożeniami między którymi jedno z pierwszych miejsce zajmuje ustawa przemysłowa. Parlament celny ma być zwołanym na miesiąc maj.

Wielkie wrażenie sprawił w Paryżu rezultat głosowania nad interpelacją Buffet'a dn. 28. stycznia. Jak wiadomo, Buffet wniósł żądanie, aby mu izba pozwoliła interpelować rząd o kierunek, jakim rząd iść zamierza nadal w polityce wewnętrznej kraju. Ciało prawodawcze odrzuciło to żądanie 114 głosami

przeciw 102. Otóż mimo mowy ministra Rouhera, dotąd zdobywającego ogromną większość w izbie, rząd otrzymał tym razem tylko 12 głosów większości. A lubo rzecz ta nie miała wielkiej wagi, bo szło tylko o przekazanie biórom izby interpelacyi, a przeto o czystą kwestyę regulaminu, bo interpelacya mogłaby zostać odrzuconą; wszelako w głębi tej kwestyi regulaminowej spoczywa kwestya dwójaka: raz, że izba podzieliła się na dwie blisko równe połowy, że głosujący za interpelacją przeszli już niejako do obozu opozycyjnego, powtore, że połowa niemal deputowanych pragnie, aby rząd wypowiedział się, jakiej polityki zamierza trzymać się wewnątrz. Minister Rouher sprzeciwiając się wniesieniu interpelacyi, nadał już z góry większe znaczenie tej kwestyi, niż gdyby zbył ją lekko. Tak znaczna większość uznała potrzebę, aby rząd oświadczył się nie tylko co do tego lub owego wypadku, lecz oraz co do całego kierunku i ducha postępowania swego. Dzienniki półurzędowe usiłują pokryć milezieniem to zwycięstwo rządu tak drogo okupione, bo moralną porażką. Większość 12 głosów nie jest większością; a lubo we Francyi nie ma rządów parlamentarnych, wszelako głosowanie z 28. stycznia wskazuje, iż nie można już liczyć na powolność izby.

„Public“ podaje następujące oświadczenie, „Pessimistyczna prasa utrzymuje ciągle, że Francya nie zaprzestaje zbrojenia się. Powtarzamy więc raz jeszcze, że Francya dokonywa tylko tej operacyi, której zawieszenie byłoby rozbrojeniem i postawieniem armii nawet niżej status quo. Łatwo to pojąć, że przerobienie materiałów wojennych podług najnowszych wynalazków nie może być zawieszono, bez wystawienia kraju na wszelkie zamachy ze strony sąsiadów. W ówczas bowiem nie miałaby Francya ani tego systemu obrony, który znosi, ani też tego, który ma go zastąpić.“ Wszystko jest tak przysposobione, że Francya w przeciągu pięciu lub sześciu dni może na każdym punkcie swojego terytorjum być gotową do boju. Jest również pewną rzeczą, że ostatnimi czasy wysłano znaczne transporty amunicyi na wschód, północ i południe.

Druga izba włoska na jednym z ostatnich posiedzeń przyjęła projekt traktatu handlowego z Szwajcaryą. Na posiedzeniu w dn. 29. znowu żadna nie zapadła uchwała dla braku kompletu. Nazwiska deputowanych nie uczęszczających na posiedzenia, ogłoszono w dziennikach.

Do „Köln. Ztg.“ piszą z Paryża co następuje: rząd francuski spodziewa się, że w Hiszpanii nastąpi restauracya pod księciem Asturyi, gdyż Izabela II. rzekła się praw swoich na korzyść syna. Liberalna prasa francuska nie liczy już więcej na stanowczy wpływ Korteżów. Ale „Debats“ posuwają się oczywiście za daleko, powątpiewając o przyjsciu do skutku Korteżów, a osiągnięciu jakiegoś rezultatu powiada, że byłby to cud w który nie wierzy. Dzienniki te utrzymują, że konstytuanta składać się będzie prawdopodobnie z czterech lub pięciu stronnictw, pomiędzy którymi liberalne żywoły miałyby przewagę, gdyby były zgodne, ale tak nie jest. Gdy bowiem republikanie żądają republiki, legitymiści don Karlosa, z pomiędzy liberalnych jedni życzą sobie księcia Montpensier, drudzy księcia Aostę, inni króla Ferdynanda, a inni jeszcze księcia Asturyi, więc skończy się na tem ostatecznie, że kraj stanie się pastwą jakiegoś żołnierza, który jako dyktator przywróci przynajmniej zewnętrzną porządek. „Union“ i „Monde“ z powodu wypadków w Burgos piszą w tonie ostrzejszym, niż dawniej przeciwko rządowi prowizorycznemu.

Półurzędowa „Corr. italienne“ donosi, że demonstracye wymierzone w ostatnim czasie przeciwko

Jaka jest najstosowniejsza uprawa pod ozimie po przedplonie; czy jednokrotna czy dwukrotna orka? (Pytanie p. Ant. Jabłonowskiego.)

6. Co się u nas okazało korzystniejszym, czy siew oziminy przeorywany, czy też siany jak zwykle pod brzołą? (Pytanie p. Ant. Jabłonowskiego.)

7. Czy uzasadnione jest zdanie, jakoby kartofle w świeżym nawozie bardziej podlegały zaradzie, kiedy Block i Pabst zaliczają właśnie kartofle obok oziminy do plodów, pod które najodpowiedniej jest dawać świeży nawóz?

Jeżeli rzeczywiście bardziej gniją w świeżym nawozie, czy doświadczonego tego na wszystkich ziemiach tak ciężkich jak lekkich, czy tylko na ciężkich? (Pytanie p. Ant. Jabłonowskiego.)

8. O ile przy powszechnym u nas braku rąk rzepa na większą skalę uprawiana, jako niewymagająca obrobienia, jest w stanie zastąpić buraki pastewne? i czy już gdzie doświadczonego tego na większy rozmiar i rzepę stale w płodozmian wprowadzono? (Pytanie p. Ant. Jabłonowskiego.)

Uwaga: Pisemny rozbiór powyższych pytań dozwolony jest każdemu gospodarzowi lub miłośnikowi gospodarstwa krajowego, chociażby nie był członkiem Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego. Uprasza się jeno o rychłe nadesłanie dotyczących wypracowań do bióra Towarzystwa gosp. tak, aby podczas ustnego rozbioru

owych pytań na posiedzeniu właściwej Sekcyi odczytanymi być mogły.

Z komitetu c. k. Towarzystwa gosp. gal.

Lwów, dnia 19. stycznia 1869.

Wiceprezes:

Jan hr. Załuski.

Sekretarz:

Józef Grelinger-Greliński.

Główna poczta.

Berlin, 3. lutego. „Prov. Corr.“ zapewnia ponownie, że Grecya przyjmie deklaracyę konferencyi a tem samem spór między Grecyą a Turcyą zostanie pomyślnie załatwiony.

Florenca, 3. lutego. Izba odroczyła się do dnia 16. lutego.

Według depeszy z Aten gabinet Bulgaris nie przyjął deklaracyi i podał się do dymisji.

Belgrad, 3. lutego. Dziennik „Serbia“ stwierdza w artykule jak się zdaje inspirowanym, bezowocność konferencyi paryskiej i zapowiada, że w razie wojny między Grecyą a Turcyą, także Serbia, Bulgarya, Macedonia, Heregowina, Bośnia i Czernogóra byłyby zaangażowane.

Algier, 2. lutego. Pułkownik Jonnis, komendant z Laghouat uderzył d. 2. b. m. pod Ayn Madgy na korpus 3000 jazdy i 800 piechoty plemienia Ouled-Sidi-Chaik. Powstańcy pobici przez 1200 Francuzów, uszli unosząc część poległych i rannych. Na polu bitwy zostało 70 poległych. Świetne to zwycięstwo przyczyni się zapewne do przywrócenia chwilowo spokoju.

Ze strony francuskiej było rannych 2 oficerów i 8 żołnierzy.

Pułkownik Jonnis śiega nieprzyjaciela w kierunku zachodnim.

Marszałek Mac Mahon ma przybyć do Algieru dnia 4. lutego.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 4. lutego.

Hotel George: PP.: Hr. Borkowski S., z Uhrynowa. — Kowacz A., z Bukowiny.

Hotel europejski: Lewicki H., z Borek. — Rosenstok S., ze Skalatu — Starowiejski J., z Piasków.

Hotel Langa: Niedzielski A., ze Zabawy. — Skrzyński A., z Kobyłanki

Hotel angielski: Tretter H., z Laszek. — Winnicki K., z Rakszawy.

Hotel krakowski: Gniewosz S., z Trzcianca. — Jerzin A., z Bessarabii. — Zelechowski W., z Kowalów dol.

Pod Nr. 16 1/2: Łączyński K., z Kutkorza — Uniatycki W., z Sambora.

Pod Nr. 514 1/2: Doliński F., z Mrowli.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 4. lutego.

PP.: Hr. Załuski M., do Iwonicza — Hr. Zamajski S., do Wysocka — Czaykowski J., do Sarnik. — Kozicki A., do Sapohowa. — Merunowicz J., e. k. kapitan pens., do Toszczowa.

THEATR.

Dziś (przedst. polskie): „Drzymka pana Prospera“, komedia w 4 aktach przez Jana Al. hr. Fredrę.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Table with columns: Efekta, Uskutecz. sprzedaz, Kurs przeciętny, Kurs ostatni. Includes data for Dnia 4. lutego, Ake. gal. kol. z. K.L., banku hip. galie, Kolej Lw.-Cz. Jassy, etc.

Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna

Table with columns: pien., towar. Includes data for w 37 latach po 5%, Metaliki po 4 1/2%, etc.

P. Krajów koronnych.

Table with columns: Cbgaacye indemn. po 5% za 100 zlr. Includes data for Wzajem. Austrii, Czech, Węgier, etc.

2. Akcje.

Table with columns: Banku narodowego, Inst. kred. dla handlu, etc. Includes data for banku narodowego, inst. kred. dla handlu, etc.

3. Listy zastawne.

Table with columns: Banku narod., Gal. Tow. kred. w w. a., etc. Includes data for banku narod., Gal. Tow. kred. w w. a., etc.

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Table with columns: Kol. póln. po 100 zlr. m. k., Kol. póln. po 100 zlr. w. a., etc. Includes data for Kol. póln. po 100 zlr. m. k., Kol. póln. po 100 zlr. w. a., etc.

5. Losy.

Table with columns: Inst. kred. dla handlu, Tow. zeg. par. na Dunaju, etc. Includes data for Inst. kred. dla handlu, Tow. zeg. par. na Dunaju, etc.

Weksle.

Table with columns: Amsterdam za 100 zlr. hol., Augsburg za 100 zlr. w. p. n., etc. Includes data for Amsterdam za 100 zlr. hol., Augsburg za 100 zlr. w. p. n., etc.

Kurs złota.

Table with columns: Dukaty ces. ma., detto. pełnej wagi, Korona, etc. Includes data for dukaty ces. ma., detto. pełnej wagi, Korona, etc.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Table with columns: Dnia 4. lutego, Jednolity dług państwa w banknotach, etc. Includes data for Dnia 4. lutego, Jednolity dług państwa w banknotach, etc.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(266) Concurs-Ausschreibung. (2) Nro. 572-Pr. Für den Staatsbaudienst im Herzogthume Salzburg ist eine Ingenieursstelle I. Classe mit dem Gehalte jährlicher 1100 fl., eventuell im Borrückungsfalle eine Ingenieursstelle II. Classe mit dem Gehalte von 1000 fl. zu besetzen.

(248) Edict. (3) Nro. 25493. Von dem k. k. für die Stadt Lemberg und deren Vorstädte delegirten Bezirksgerichte wird der Theresia Załuska mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Ferdinand Stumfol gegen dieselbe als Erstbelangte, dann gegen Henriete Richter und Amalie Diener bei diesem k. k. Bezirksgerichte sub praes. 2. Juli 1868 z. 14440 die Klage auf Zahlung von 420 fl. dft. W. f. N. G. aufgetragen habe, über welche mit Bescheid vom heutigen z. 25493 zur Einrede und weiteren Verhandlung die Tagssatzung auf den 4. Februar 1869 um 10 Uhr Vormittags anberaumt wurde.

Da der Wohnort der Theresia Załuska dem Gerichte unbekannt ist, so wird derselben der Hr. Landesadvocat Dr. Białoskórski auf deren Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und dieß der Hr. Theresia Załuska mit der Warnung bekannt gemacht, daß sie entweder den aufgestellten Curator über zweckmäßige Verhandlung ihrer Rechtsache gehörrig anzuweisen, oder dem Gerichte einen anderen Sachwalter namhaft zu machen, widrigens sie die Folgen der Verabsäumung alles dessen sich selbst beizumessen haben würde.

Lemberg, den 31. December 1868.

(229) Edykt. (2) Nro. 3355. C. k. sąd powiatowy w Mostach wielkich wiadomo czyni, że na żądanie masy spadkowej Jakuba Wolf Reimana celem sciągnięcia sumy 150 zlr. w. a. z p. n. przeciw Karolowi Piszczakowi wywalczonej przymusowa publiczna sprzedaż dwóch parcel gruntowych, dłużnika własnych, do l. k. 71 należących, w Mostach wielkich położonych, jako to: pole orne pod l. top. 7916 w objętości 1417 kwadr. sążni i sianożęć pod l. top. 5457 w objętości 3 morgów 466 kwadr. sążni, ciała tabularnego nie stanowiących, w trzech terminach, to jest: dnia 4. marca, 18. marca i 1. kwietnia 1869, każdego razu o 10tej

godzinie z rana w tutejszym c. k. sądzie przedsięwziętą zostanie i że grunta te przy pierwszych dwóch terminach tylko powyżej lub za cenę szacunkową, przy trzecim zaś terminie i niżej tej ceny sprzedane zostaną.

Blizsze warunki licytacyi tudzież akt opisania i oszacowania w tutejszosądowej registraturze przejrane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mosty wielkie, dnia 22. stycznia 1869.

(249) Edict. (2) Nro. 19512. Vom k. k. Landesgerichte in Krakau wird bekannt gegeben, daß über Anlangen des Herrn Franz Tlachna de praes. 12. November 1868 z. 19512 dem abwesenden Jacob Neufeld in dem gegen denselben durch Franz Tlachna mit Klage sub praes. 18. September 1868 z. 16491 ausgetragenen Rechtsstreite wegen Zahlung der Summe 1441 fl. 26 Kr. dft. W. f. N. G. zum Curator Hr. Advocaten Dr. Korecki mit Substituierung des Herrn Advocaten Dr. Rosenblatt bestellt wurde, und Jacob Neufeld gleichzeitig aufgefordert, dem Gerichte seinen Bevollmächtigten namhaft zu machen, widrigens dieser Rechtsstreit mit dem bestellten Curator durchgeführt werden mußte.

Krakau, am 22. December 1868.

